

A woman with long dark hair is seated in a wooden chair, her back to the camera. Her back is covered in several circular tattoos, some of which contain the text 'RS' and '17082'. A large, red, rectangular stamp with a distressed, ink-like texture is superimposed over the lower right portion of the image. The stamp contains the text 'БАЛКАНСКА ЛЕПОТИЦА' in bold, uppercase Cyrillic letters. The background is a dark, textured wall.

Ласло Вегел

**БАЛКАНСКА
ЛЕПОТИЦА**



Ласло Вегел

БАЛКАНСКА ЛЕПОТИЦА

Режија: **Андраш Урбан**

Адаптација текста и драматургија: **Ведрана Божиновић**

Сценографија: **Марија Калабић**

Костимографија: **Марина Сремац**

Компоновање: **Ирена Поповић Драговић**

Кореографија: **Андреја Кулешевић**

Асистирање у режији: Владислав Велковски

Асистирање у костимографији: Миња Давидовић

Асистирање у сценографији: Младен Стојановић и Нада Даниловац

Играју:

Јелена Антонијевић

Драгиња Вогањац

Јована Мишковић

Миа Симоновић Аранђеловић

Ивана Панчић Добродолац

Анђела Пећинар

Катарина Брадоњић

Душан Вукашиновић

Димитрије Аранђеловић

Марко Савковић

Пеђа Марјановић

Аљоша Ћидић

Данило Миловановић Вукомановић

Виолончело: **Александра Лазин**

Вођење представе: Срђан Стојновић

Вођење светла: Миа Млинарувић

Вођење звука: Владимир Огњеновић

Шаптање: Анисија Боданов

Прва проба: 20. мај 2024.

Премијера: 17. октобар 2024, сцена „Пера Добриновић“, 19.30




Андраш Урбан рођен је 4. октобра 1970. године у Сенти, где је похађао основну и средњу школу. Већ са седамнаест година покреће самосталну позоришну и књижевно-креативну радионицу у којој је био присутан као аутор, редитељ и глумац, а убрзо са колегама формира чувену и озлоглашену позоришну трупу АИОВА, која позориште доживљава као специфичност, али ипак свеукупно уметничко и не мање идеолошко деловање. Кратак, али буран период АИОВА трупе окончан је обавезним служењем војног рока, а потом и избијањем рата, пошто је велики део тима прешао у Мађарску. Пре тога, 1992. године, сада у зидинама Народног позоришта на челу са Љубишом Ристићем, распламсале су се две аутентичне „Ајове“: поново се окупио део трупе и постављена су два класика – никако у класичној форми – Војцек и Хамлет, и то у режији Урбана.

Урбан је, 1990. године уписао Академију уметности у Новом Саду на Одсек за режију, у класи филског редитеља Влатка Гилића. Радећи као редитељ у Суботици, студира филмску и позоришну режију на факултету. На трећој години студија изненада прекида своје школовање, и позоришни рад и потпуно се повлачи на неколико година. У том периоду живи са родитељима у Сенти, повремено прихвата послове, ради за дневнице. О позоришту само размишља. У једном од својих интервјуа о овом периоду свог живота говори следеће: „Нисам имао других идеја о томе чиме бих могао да се бавим у животу. Пробао сам да смислим начин на који бих преживео, али нисам имао други избор. Моји родитељи су ме увек подржавали и стајали уз мене. Иако ме никада нису форсирани, увек сам имао отворену могућност да наставим студије – уколико то желим.“

Након пет година Урбан се враћа на Академију, сада у класи редитеља и шефа катедре Боре Драшковића, и завршава студије са одличним успехом 2000. године. Почиње да режира у Позоришту „Деже Костолањи“ у Суботици и истовремено ствара представе у Трупи Андраша Урбана, која је основана уз подршку удружења „МАСЗК“ у Сегедину. У међувремену ради у Новом Саду, Бугарској, води креативну радионицу у Румунији и иде на студијско путовање у Јапан.

Од 25. маја 2006. руководи позориштем „Деже Костолањи“ у Суботици, које под његовим руководством постаје установа са самосталном трупом и сопственом зградом. У марту 2009. године Урбану је министар просвете и културе у Мађарској доделио признање „Јасаи Мари“ за изузетно уметничко достигнуће и позоришне научне делатности.

Андраш Урбан је у априлу 2023. године именован за директора Новосадског позоришта.

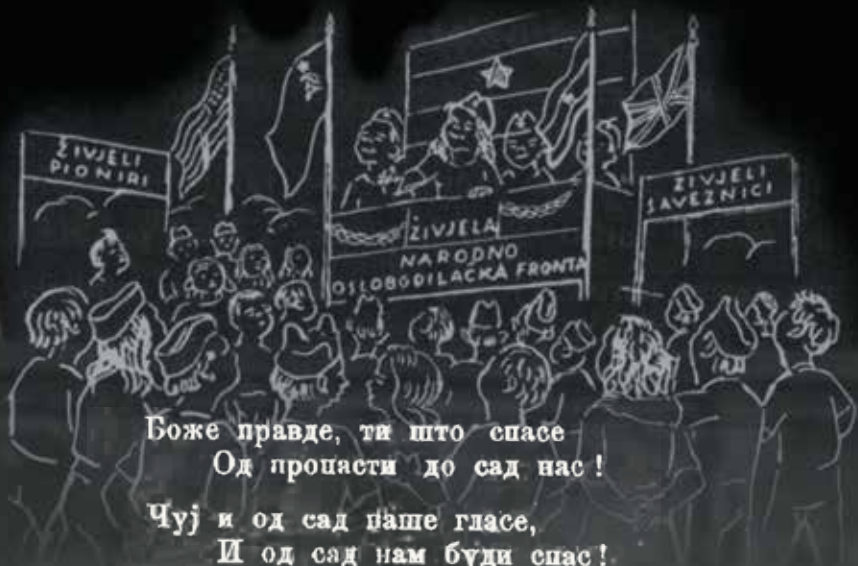


Ласло Вегел (Végel László), прозни и драмски писац, есејиста, рођен је у Србобрану 1941. године. Студирао је мађарски језик и књижевност на Универзитету у Новом Саду, и филозофију на Универзитету у Београду. Био члан редакције новосадских часописа Уј Сумпосион и Поља, загребачког Пролога; главни уредник новосадске Трибине младих; уредник културног додатка листа Magyar Szó; драматург Телевизије Нови Сад; стални позоришни критичар листа Политика; координатор новосадске канцеларије Фонда за отворено друштво. Од 2002. године живи од књижевног рада. Дела на српском језику: *Мемоари макроа* (роман, превео Александар Тишма, 1969); *Дујла експозиција* (роман, превео Радослав Миросављевић, 1983); *Параинеза* (роман, превео Радослав Миросављевић, 1985); *Одрицање и ојсћајање* (есеји, превео Арпад Вицко, 1986); *Абрахамов нож* (позоришни есеји, студије, превео Арпад Вицко, 1987); *Екхартов њрсиен* (роман, превео Радослав Миросављевић, 1990); *Животи на рубу* (есеји, превео Арпад Вицко, 1992); *Витиеншијајнов разбој* (дневнички есеји, превео Арпад Вицко, 1994); *Велика средње-источно-европска јозба сџуца у њикарски роман* (роман, превео Арпад Вицко, 1996); *Бездомни есеји* (сабрани

есеји, превео Арпад Вицко, 2002); *Екстериториум* (роман, превео Арпад Вицко, 2002); *Исписивање времена, у међувремену* (дневничке белешке 2000–2002, превео Арпад Вицко, 2003); *Југиџа* (драме, превео Арпад Вицко, 2006). *Приче из доњих ѓредела* (есејистичка проза, прев. Арпад Вицко, 2011). *Неојланџа или обећана земља* (роман, прев. Арпад Вицко, 2014). *Исписивање времена, у међувремену II*. (дневничке белешке, други том, превео Арпад Вицко, 2014). *Исписивање, или приче из доњих ѓредела*, дневнички роман, превео Арпад Вицко, 2016). *Балканска лејоџица или Шлемилово којиле* (роман, превео Арпад Вицко, 2017). Новосадски дневник 1991-2016 (дневничке белешке, превео Арпад Вицко, 2018). Драмски текстови Ласла Вегела извођени су у Новом Саду, Зеници, Суботици, Прилепу, Сарајеву и Нишу. Добитник је награде Младост (1969); награда Аду Ендре (1993); награде Слободне штампе (1994); награде Déry Tibor (1995); награда Књига године у Мађарској (2001); награда Milán Füst за прозу (2003); Фебруарска награда града Новог Сада за животно дело (2004); Кошутова награда за животно дело (2009), награда Домовина за животно дело (2013); награда Радомир Констаниновића за роман *Балканска лејоџица или Шлемилов којилаг* (2019); награда Друштва књижевника за животно дело (2019), Писац године – Златна медаља за роман *Несахрањена ѓрошлосџ* (2019); награда Варошмајор за роман *Несахрањена ѓрошлосџ*. Радовни је члан Мађарске академије Сечењи за књижевност и уметност.

Греузетџо са: akademskaknjiga.com





Боже правде, ти што спасе
Од пропасти до сад нас!

Чуј и од сад наше гласе,
И од сад нам буди спас!

Моћном руком води, брани
Будућности српске брод;
Боже спаси, боже храни
Српски народ, српски род!

Једна воља да задахне
Сложна срца, боже дај!
Па да Српству зора сване,
Дугој беди дође крај!
Да нам сину лепши дани,
Да слободе сазре плод;
Боже спаси, боже храни
Српски народ, српски род!



Реч редитеља

Човек је првенствено човек. Без обзира што му се намеће низ идентитета. Без обзира што му сви објашњавају да је он ствари нација, националности, раса, пол, оријентација, политичка припадности.



Ustavu i Zakonodavstvu
1820
Lutan iđi na, a Magyarok
So kedvel, bízogel,
Nyugodt szél, véle kint
Hát hírd, ellenéggel,
Bal van a kis kőzet tőp
Hozza rá új esztendő,
Nagyonlotta már a nép
Államlona 4 jövendő!

Örökös felhívás
Kéremt szent bűvőre
Elléhdél nyert vőp kőzet
Borodgőzörel vőre,
I. néma dígnak Rabjai
Főszáral, Bőrszálal
Főszáral, hős nagyatjai
Élővőszáralal.

Örökös Kőzet, országja
Eő kőzetet legóttel,

Ustavu i Zakonodavstvu
1820
Lutan iđi na, a Magyarok
So kedvel, bízogel,
Nyugodt szél, véle kint
Hát hírd, ellenéggel,
Bal van a kis kőzet tőp
Hozza rá új esztendő,
Nagyonlotta már a nép
Államlona 4 jövendő!

Örökös felhívás
Kéremt szent bűvőre
Elléhdél nyert vőp kőzet
Borodgőzörel vőre,
I. néma dígnak Rabjai
Főszáral, Bőrszálal
Főszáral, hős nagyatjai
Élővőszáralal.

Örökös Kőzet, országja
Eő kőzetet legóttel,



Hej Slaveni, jošte živi
Riječ naših djedova,
Dok za narod srce bije
Njihovih sinova.

Živi, živi duh slavenski
Živjeće vjekov'ma
Zalud prijeti ponor pakla
Zalud vatra groma.


Nek se sada i nad nama
Burom sve raznese,
Stijena puca, dub se lama,
Zemlja nek se tresse.

Mi stojimo postojano
Kano klisurine,
Proklet bio izdajica
Svoje domovine.





Мир је лаж. „Они“ се радују кад се рађује. Рађ је природно сјање човекове заједнице.



*Ешо, човек је прегажен.
Распирјане кржаве душе
и кржаве руке
покушава
да покупи сипне крхопине
сопсипвеној идентипиетиа.*

*Бар
да створи
себи
неко значење,
да буде
неко.*

Муца.

А најчешће муца код речи домовина. До... До... До... мовина.







Одраслао у истом граду, улици, кући. На истој адреси. Ту је провео свој животињи век. А променио четири, можда и пет држава. Географски на истој позицији. На истој територији, ако је територија била. Домовина! What is that? Држава. Она тренутна, која управо убеђује своје грађане да је то заувек и представља се као ошамубина која се највише воли, и за коју се гине? Исто ће објашњавати и онај следећи. Исто је објашњавао и онај прошли. Ако не на језик, позиваће се на крв. На заједничку крв. Али проливаће се сопствена крв, која је нечија, јединствена, а не заједничка. Крв појединца се пролива.

Ипак, човек је човек.





Тоштално изјубљен, ђред,
до ђарамјарчад, разбије-
ним ојледалом, муца. Али
истјорија ће све залечити,
домовина ће све залечити.
А знамо ко пишје истјорију:



ПОБЕДНИК!



Балканска лејошница је историјска бурлеска,
или ши бурлеска историје. Весела и шужна.
Шлемил је антијунак. Он је небитан. И ја сам.
Балканска лејошница је прича о небитнима.
Сјеклакл небитних.
И прича о Новом Сагу.

До... До... Домовина.

Андраш Урбан





СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / ЉУБИНКА ГВОЗДЕНОВИЋ, в. д. управника
Уј Драма / СОЊА ДАМЈАНОВИЋ, директор

Уредник / ДУШАН МАМУЛА
Аутор слике са плаката / МАРКО МИЛОВИЋ
Обликовање плаката / СОЊА ВИДАКОВИЋ САВИЋ
Фотографије / ДАНИЈЕЛ РАУШКИ
Графички уредник / ЂОРЂЕ ЛАБАТ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Штампа / ТРИ-О д.о.о, Аранђеловац
Тираж 500

164. сезона 2024/2025.

www.snp.org.rs

**#ЕУ
ЗА ТЕБЕ**

MINAQUA